

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 50 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od petorostopne petit-vrste po 12 h, če se oglasila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravitelstvo je v Knafljovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravitelstvo pa v pritličju. — Upravitelstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravitelstva telefon št. 35.

Škofov govor v „Unionu“.

Doletela nas je nenavadna čast, da se je prevzvišeni knezoškof spustil v polemiko zoper „Slov. Narod“ v blesteči dvorani „Uniona“ namestu v „Slovenca“, ki je za slovesne prilike vendar prevsakdanji. Povod je dal naš uvodni članek z 2. marca, kjer smo obrazložili razmerje med vero in vedo ter prišli do zaključka, da je nasprotje med njima načelno in nepremostljivo. Prevzvišeni je nasprotnega mnenja in se je namenil dokazati, da naš zaključek ni pravi. Snov, ki si jo je knezoškof izbral, je resna in veličastna in globoko sega v bistvo človeškega čutenja in mišljenja. Vredna je, da se tisti, ki o njej razpravljajo, temeljito pripravijo, in si prisvojijo poleg teološkega znanja vsaj poglobljeno pridobitve novodobnega prirodnoznanstva. Morda so take misli prevečale prevzvišenega govornika, predno je v „Unionu“ nastopil. Visoki dostojanstvenik je milostno dal priobčiti svoj govor v „Slovenca“ in zatorej smo v srečnem položaju, da si moremo nekoliko natančneje ogledati, kako se zrcali v njegovem duhu razmerje med tisočletno vero in mlado novodobno vedo.

Temeljno vprašanje: „odkod življenje?“ razpravlja govornik takole: „Veri razvračna znanost je več časa trdila, da za začetek življenja ni treba stvarjenja božjega, ampak, da se je življenje razvilo iz neorganske stvarine. Izkušali so to dokazati s polivanjem raznih snovi, kjer so se potem pojavile nove živalce. Toda kmalu se je pokazalo in dokazalo, da živalce tam ni, kamor ne more priti zrak, in da se pri polivanju izležejo živalce le iz drobnih kali drugih živalce.“

Taka — naj se nam ne zameri — na grozno naivnost in nevednost občinstva računajoča čobodra se nam predstavlja za sliko resnega znanstvenega dela v resnem vprašanju! Uganko o praploditvi je med drugimi proučeval tisti Pasteur, ki ga smatrajo Fran-

cozi za prvega svojega veleuma v minulem stoletju. Ali si pač moremo misliti, da ima problem, ki se ga je lotil svetovni učenjak v resnici tisto smešno malenkostno vsebino, v kateri ga nam predstavlja ljubljanski škof? Kdor ima količjak spoštovanja do onega znanstva, ki je ustvarilo temelje moderne kulture, pride takoj na sum, da je govornik predstavil svojim poslušalcem resno znanstveno stremiljenje v važnem vprašanju v popolnoma izkvarjeni obliki. Govornik je prirodoslovno hipotezo lahkodušno prekrstil v „trditve“; ni se pa poučil o tem, kar je n. pr. Haeckel izjavil že pred 30 leti. Negativni uspeh dotičnih poizkusov namreč nikakor ne govori zoper bistveno misel hipoteze same, nego dokazuje le, da organska bitja ne nastajajo v tistih umetnih pogojih, ki so sodelovali v eksperimentu. Modrost prevzvišenega govornika se je torej nekoliko prepozno pojavila; prekošana je bila že pred tremi desetletji, pa ne v čobodravi obliki.

Govornik potem nadaljuje svoje razmišljanje s čisto nepotrebnost, nemotno in neistinito primerom organskih stanic in neorganskih kristalov, ki jo neopravičeno pripisuje prirodoslovcem in pride do tegale stavka: „Ako pa ne nastanejo po praploditvi dovršeni organizmi, morda nastanejo vsaj organske snovi: to je zadnje zavetje učenjakov, ki bi prirodu radi brez Boga razlagali. Toda kaj takega se nikdar in nikjer ni opazilo ne v prirodi, ne v laboratoriju dotičnih učenjakov.“

Bodi nam dovoljen skromen ugovor. Ako bi se bil prevzvišeni informiral pri kateremkoli strokovnjaku v kemiji, bil bi dobil tale odgovor: Organske snovi pozna dandanes kemija približno 70.000. Veliko večino izmed njih, — nič manj kot 69.000 — so kemiki proizvedli v svojih laboratorijih in jih proizvajajo dan na dan. Prvo da je bil proizvedel Wöhler že leta 1828! Ako bi se bil prevzvišeni v tej stvari poprej vestno poučil, ne bil bi svojim poslušalcem predložil

neresnice in ne bil bi sedaj v neprijetnem položaju, da njega in poslušalce njegove o istini poučimo mi v „Slovenskem Narodu“.

Nasvoje napačne premise je vzgradil častivredni govornik tale krepki zaključek: „Sedaj mora znanost priznati, da za praploditve ni nobenega dokaza,“ in je sarkastično pristavil: „vendar se mora verovati, ker drugače bi se moralo sklepati, da je prvo življenje ustvaril Bog, kakor trdi krščanska vera.“ Na svoj iz napačne podlage izvirajoči, torej tudi napačni zaključek, je visoki cerkveni dostojanstvenik še ironiziral tisto znanost, ki biva v njegovi glavi v popolnoma spašeni in neistiniti obliki! Njegovim duhovitim izvajanjem pa je sledilo — tako pravi poročilo — odobravanje lahkovernega, nerazsodnega, krivo poučenega občinstva! Ne rečemo, da je govornik hote predložil neistinit položaj znanstva za istinitega; pač pa izdaje predavanje v „Unionu“, da bi si moral govornik lastno znanje prav bistveno spopolniti, predno se more z dobro vestjo postaviti za sodnika o znanstvu, in predno more druge poučevati o razmerju med vero in vedo!

Sicer pa pogledimo, kako se je lotil sveti mož drugega vprašanja: „odkod človek?“ „Ko sem bil jaz dijak,“ tako se začneja razmišljanje, „so naravoslovci trdili, da izvor vseh ljudi od enega para ni mogoč, da je torej zmotno, kar trdi sveta vera. Take trditve so vero marsikomu omajale. In dandanes? Ne samo ljudje, ampak celo vse živalstvo in rastlinstvo izvira iz enega prvotnega živega bitja. Tedaj ravno nasprotno poprejšnjim trditvam. Kaj je torej res?“ „Veselo!“ med občinstvom je zaznamoval stenograf po teh ženialnih besedah naivnega govornika v dostojanstveni halji.

Sedaj vemo, da se je škof Anton Bonaventura zanimal za prirodoslovje že ko je bil dijak, zatorej je v tem znanstvu tako visoko dospel. Ostanimo pri njegovih besedah! Ako so naravoslovci „trdili“, da izvor vseh ljudi

od enega para ni mogoč, pristavili so gotovo še dve besedici, ki jih je govornik v svoji ognjevitosti in zmagoovitosti pozabil, namreč „v 5600 letih“ odkar je svet ustvarjen po štetju izvoljenega naroda Izraelcev. Ko bi pa govornik tega pristavka ne bil izpuštil, smel bi reči, da naravoslovci svojo trditve še sedaj vzdržujejo in si niso v tistem protislovju, ki jim ga je natvezil prevzvišeni. In ako so prirodoslovci prišli do spoznanja, da celo vse živalstvo in rastlinstvo izhaja iz ene najnižje organske oblike, tedaj vedo, da je razvoju vseh organizmov nudil geološki razvoj naše zemlje dovoljno število tisočletij in tisočletij!

Ne čudimo se, da se je pripetilo še več znanstvenih nezdod burno in dolgotrajno odobravanemu govorniku, ko je sodil znanstvo, ki ga ne pozna. Tako se omenja „geološko-paleontološki kongres v Berlinu l. 1901“ čeprav takega kongresa sploh ni bilo. Čudimo se, da se sklicuje katoliški škof edino le na besede, ki jih je govoril „brezverski“ profesor Branko na kongresu zoologov. Prijeto bi bilo zvenelo na ušesa poslušalcev v Unionu, ko bi se bile navedle tudi tehte svedoči katoliških učenjakov-zoologov. Sicer bi prišel menda edino le Wasmann v poštev, a še tega pozna govornik morebiti le iz „Slovenca“, in ta se mu ne zdi dovolj verodostojen vir, ali kali? Vprašanje o izvoru človeškim ni zavisno od tega, najdemo se li njegovi neposredni predniki (ki jih Branko pogrša), ali pa je zob časa uničil njih trohljive ostanke kakor na milijone drugih. Morfologija, anatomija in ontogenija človekova so svedoki, ki jasno in točno govore vsakemu, ki sodi brez predsodkov. Teh svedokov pa škofov govor niti omenil ni, ker je menda odveč beliti si glavo s takimi stvarmi za en govor v Unionu!

Z vprašanjem: Ali je torej znanost zanesljiva? in odgovorom občinstva: „Liberalna ne!“ je govornik zadovoljno zaključil prirodoslovski del svojih izvajanj in prestopil na te-

loško razmišljanje in pa na razmerje med teologijo in vedo o prirodi.

Ko smo čitali ta oddelek govora, ki je očitno prirejen le za preprosto občinstvo, došli smo do odstavka, ki je sprožil vse tiste muskule, ki delujejo v našem organizmu, ko se človek prav hudomušno zasmeje. Rečeno je namreč: „Darwinova hipoteza je pa na slabih nogah posebno v obliki, v kateri jo podaja Haeckel in ki jo razteza na začetek sveta in na človeka.“ Ljubljanski škof je prvi, ki pravi, da Darwinova „hipoteza“ govori tudi o začetku sveta, dočim se sicer ve, da je njena snov le razvoj organizmov!

Na podlagi svojih globokih tolmačenj prihaja govornik do zaključka, „da je znanost, ko je po raznih zmotah prišla do gotovih podatkov, ono isto trdila, kar trdi vera.“

Vzpričo teh besed je prezanimiva tale izjava istega govornika: „Bogoslovci pa so dotično poročilo svetega pisma razno razlagali: ravnali so se po naravoslovni znanosti svojega časa. V razlagi sv. pisma obstoji načelo, da se držimo besedne razlage tako dolgo, dokler se ne pokaže zmota.“ Nadalje je rečeno: „Sv. pismo ni znanstvena knjiga, ampak poljudna in taka, da jo razumejo manj izobraženi ljudje.“ Tu ni treba komentiranja. Kdo se pač more spoznati v v teh protislovjih in v tem kolobarju sila naivne srednjeveške skolastike?!

V svojih teoloških izvajanjih pa dela prevzvišeni govornik tudi prav bistroumne razlike med nauki vere, cerkve in teologov, čeprav je bila za Giordana Bruna, Galileia in druge take žrtve inkvizicije stvar istega učinka, ali so jih obsodili vera, cerkev ali pa teologi.

Glede biblije si naj menda mislimo, — če prav razumemo škofove besede — da se je Bog sicer jasno in obširno razodel, toda Mojzes je potem „za poljudno porabo“ Izraelcev marsikaj pomešal. Mi pa naj

LISTEK.

Sladki Jožica.

(Josip Aleksandrovič.)
(Dalje.)

Te in podobne želje so bile torej vzrok, da se je hotel prikupiti vsakemu; to se reče, pred vsem ravnateljju, potem njegovemu namestniku, potem spiritalu, potem profesorjem, prefektom in kolegom, najprej tistim iz četrtega letnika, potem onim iz tretjega in drugega in nazadnje lastnim iz prvega tečaja.

Bil je v resnici dober dijak, to se reče, dijak po božji volji. Pred učenjem je izmolil pet očenašev in „Veni Creator“, a zraven premišljal, da se mora srečnega šteti, da se sme učiti verskih modrosti, ki so večkrat tako globoke, nepojmljive in misteriozne, da bi se jih človek v resnici ne mogel naučiti, ko ne bi imel milosti božje. In on je bil prepričan, da jo ima v obilni meri. Učil pa se je tako zanešeno, da mu je kapal pot z obraza.

Kadil ni, ker kajenje ima zvezo s svetom, s tistim pregrešnim sve-

tom, o katerem še slišati ne more, in ki ima rajši, da po smrti čepi na dnu pekla, kakor da bi se po božjih postavah spreobrnil.

V kapeli je bil zjutraj vedno pet minut pred določenim časom in navadno je skrbel, da se poda po končani pobožnosti zadnji iz kapele.

Tudi samozavest, da je nekega posebnega, je razvila vedno močnej v njem. Še bolj mu je bila utrjena, ko je nekega dne slučajno — vedno je slučajno naletel na kakega sodruga, ki se je obnašal proti predpisu — hodil po hodniku in dišal tobak, ki je silil z veliko močjo skozi vrata neke sobe, v kateri je stanoval dijak, ki mu ni bil posebno drag, ker se je vedno zaletaval v njega s prekanjenimi dovtipi, na katere ni znal odgovarjati. — Takoj je Jožica potrkal pri ravnateljju in mu vse natančno opisal.

„Dobro, da ste prišli k meni,“ ga je pohvalil. „Tega gospoda že sam dolgo zasledujem.“

Lahko si mislimo, kako pošteno lekoijo je slišal tisti malopridni gospod; Jožica se je pa čutil še bolj vzvišenega, ko je videl, da se toliko drži do njegove besede. Še bolj si je

želel imeti dotike in občevanja z ravnateljjem; zato je bila vsaka najmanjša napaka kolegov prava voda na njegov mlin. Zaslovel je pred sodrugi njegove čudi kot dober dijak, a kot strašilo pred tistimi, ki so imeli še vedno bolj posvetne misli in navade. Prvi so ga spoštovali, drugi so bili previdni v njegovi navzočnosti. Za te nezaupneže se ni dosti zmenil, ker je vedel, da ima na svoji strani ravnateljja.

Težavna je pot v nebesa, vsi svetniki so tako rekli. Tudi Jožica je imel težkoč.

Z zadovoljno samozavestjo se je usedel za mizo k obedu in se presrečno zamislil v ričet na juhi, ker profesor Bodrivec se mu je na koncu šole prijazno nasmešnil. Prefekt je razdeljeval dole dopise in tudi sladki Jožica je dobil dopisnico.

Strah božji! Nad samim naslovom je stala beseda z majhnimi črkami: „Poljub!“ A na drugi strani, tam je bil šele pravi peklo: „Poljubljam te, srček! Poljubljam te v duhu, kot sem te nekdaj v resnici poljuboval!“ Nekaj podobnega je bilo tudi v cirilici pisanega. Nadalje je stalo: „Je t' aime, mon amour; quand est

ceque je te reverrai?“ Pa še dalje: „Dulcis memoria amoris tui, amplexorum et osculorum.“ Od spodaj v desnem kotu je pa stalo to-le: „To have a girl or to have none, that's the question, to be married or not?“ In tako naprej na vse mogoče načine same take preprešne kozlovine.

Francosko in angleško ni razumel, pa saj slovensko in latinsko zadostuje. Postal je bled in je začel trepetati. Prefekt si je gotovo oglel do dopisnico in videl vse... In on bo povedal vice-ректорu, a ta bo povedal rektorju, a rektor bo spiritalu, a spirital bo povedal profesorjem... Če pa prefekt ni videl, je pa podravnatelj in posledica bo ista, ker podravnatelj bo povedal prefektom, a ti dijakom četrtega letnika, četrtoletniki pa tretjeletnikom in tako naprej, da bodo vsi vedeli in... Mraz ga je stresel. Vsi bodo mislili, da je res tak hudobnež, čeprav je nedolžen in ni hudobnež, pa ni.

Če ni ta dogodek kritičen in skrajno žalosten, ne vem, kaj bi bilo še hujšega!

Pa to še ni najhujše zlo, da bodo vsi vedeli o tej nesrečni dopisnici in se menili o njem; najhujše je to, ker

se bo moral najbrž odreči svojim skritim željam. Zbogom prefektura, bog te živi rakom živjajoča profesura in škofija!

Kdor bi se temu smejal, bi bil res trdosrčen.

„Vidiš Jožico; tudi on je dobil dopisnico“, ga je nagovarjal neki starejši kolega. Od koga pa je, če smem vedeti? Ali od mame, ali od sestrice, ali pa od koga, ki je še kaj več?“

„Ah, saj že vedo!“ je šinilo Jožici v glavo, ker kolegov glasilo je bil ironičen, vsaj mislil je tako. Kako so mu te besede v globoko žalost spravile srce, sam najbolje ve. Skrajna razpoloženost k joku se ga je polastila in solze so mu že privrele v oči.

„Vse vedo in vse je končano!“ Starejšemu kolegu se je to prav čudno zdelo. „Moj bog, kaj pa je? Ali tako žalostno pišejo? Daj no, pokaži.“

Ponudil mu je že dopisnico, ali je hipoma odmaknil roko, zmečkal tisti papir in vtaknil v žep.

„Spoštujmo žalost drugih,“ je dejal kolega. „Morda mu je kdo umrl.“ (Dalje prih.)

knjigo vendar še imamo za pristno razodenje!

Menda naj si per analogiam mislimo, da ima prevzvišeni tudi vse prirodoslovno znanstvo in razlago biblije v malem prstu; ali ljubljansko in sploh slovensko občinstvo sodi tako nizko, da je poljudni obliki na ljubo pokazal samo golo nepripravljenost, in si izvajanja tako uredil, da ga smemo opravičeno prositi, da sprejme zase tisto konfuznost, ki jo v svoji delikatnosti očita tistemu članku v Slov. Narodu, ki je bil povod njegovemu govoru.

Zaman je bil ves trud v Uniju. Nerazsodnih ovčih sploh ni bilo treba počevati, ker itak sledijo svojemu pastirju čez drn in strn; razumnih ljudi pa ni možno prepričevati z umstvenimi sredstvi, ki so tako siromašna, da prav neugodno pristajajo visokemu dostojanstvu govornikovega. S takimi sredstvi se naš članek z 2. marca ne da ovreči; niti trohice od njegove trdne zgradbe ni odkrušil ovetnodeljski govornik. Na oni oddelek naših izvajanj, ki kaže na jasno dejstvo, da se je že vsa človeška družba preustrojila na temelju rezultatov moderne vede naravnost nasprotno starim teološkim nazorom — na to tehtno dejstvo govornik sploh ni utegnil ničesar povedati.

Nagodbena pogajanja.

Dunaj, 9. aprila. V današnji nagodbeni konferenci se je predelal še enkrat ves kompleks nagodbenih vprašanj, o čemer se je že zadnjič razpravljalo. Odločitev pa še ni padla. Jutri bodo konferirali skupni ministri. Stališče avstrijske vlade je jasno. Gre se v prvi vrsti za vsebino nagodbe. Ako se ji to stališče ne posreči, potem se oprime avstrijska vlada svoje taktike, da ji namreč ni treba za nikomur letati, temuč da more tudi živeti sama, in da je Avstrija v gospodarskem in političnem oziru močna dovolj za vsako eventualnost.

Budapešta, 9. aprila. Glasilo neodvisne stranke formulira ogrske zahteve glede nagodbe tako-le: 1. skupnost se ohrani do leta 1917 v obliki pogodbe; 2. vsebina nagodbe se mora dejansko kriti z dogovori med Körberjem in Szellom; 3. užitninski davek se mora razdeliti; 4. doseči se mora sporazumljenje za prevzetje skupnega državnega dolga.

Dunajsko dijaštvo proti madžarizaciji.

Dunaj, 9. aprila. Akademski dijaški komite dunajskega vsučilišča je izdal poziv na shod prihodnji četrtek. Na tem shodu se bo protestiralo proti uničenju nemadžarskih narodnosti na Ogrskem po sedanjem naučnem ministru grofu Apponyiju. V pozivu je povedano, da so se Romani, Germani in Slovani združili na najodločnejši odpor proti

odredbam ogrskega naučnega ministarstva.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Budapešta, 9. aprila. Nadaljevala se je rasprava o zakonskem načrtu, s katerim se pomadžarijo ne-državne (verske in občinske škole). Posl. Pap (Rumun) je imel triurni odstrukijski govor, v katerem je označeval stališče nemadžarskih narodnosti na-pram načrtu. Nato je povedal pred-sednik, da je v zapisnik vderajanje seje prišla pesem, s katero se madžar-ska narodnost in njihova zgodovina zasmehuje. To pesem je baje dobil doposlano rumunski poslanec Vajda ter jo je izročil stenografski pisarni z zadržilom, da je celo med hrupom prečital, dasi ni predsednik ne kateri zapisnikar slišal čitati pesem. Zaradi tega predsednikovega razkritja je za-vladalo v zbornici veliko ogorčenje. Posl. Vajdi se je izrekla protokola-rična graja, a ker ni bil navzoč, ga je predsednik „in contumaciam“ po-zval, naj pride jutri ob 10. uri v zbor-nico ter se opraviči, sicer bo izklju-čen. Vstajali so razni govorniki ter se zgražali in očitali Vajdi podlost in strahopetnost. Tudi rumunski posla-nec Pap je izjavil, da Rumuni obža-lujejo prečitavanje pesmi, in sicer je obsodilo to že pred sejo strankino vodstvo. Sicer pa je prepričan, da Vajda ni govoril s slabim namenom ter prosi počakati, da bo Vajda go-voril.

Iz črnogorske skupščine.

Cetinje, 9. aprila. Opozicija v skupščini je protestirala proti temu, da je predsednik skupščine v ne-kem listu priobčil pesem, v kateri se napada opozicija narodne stranke ter zahtevala v današnji seji, naj pred-sednik odstopi. Ker tega ni dosegla, je odšla iz skupščine.

Nemiri v Macedoniji.

Carigrad, 9. aprila. Turška vlada je izvedela iz Sofije, da sta dve bolgarski četi po 50 mož pod vod-stvom Pojaliva in Vinova priprav-ljeni, da prestopite na macedonska tla. Nadalje trdijo turška poročila, da se je nedavno na tri turške čuvajnice pri Carevu streljalo, da bi zmedli po-zornost turških straž, a medtem bi šle bolgarske čete čez mejo.

Sofija, 9. aprila. V Kostinicu pri Gorici so napadli turški vojaki bolgarsko četo pod vodstvom učitelja Kurčakova. Trije vstaši so bili ubiti, ostali so zbežali.

Po kmetstkih puntih na Ru-munskem

Bukarešt, 9. aprila. Uradni list je prinesel poziv na narod. V po-zivu je rečeno, da je dežela prebila nevarno krizo, a parlament, armada in oblasti so vršili svojo dolžnost ter so punt hitro zatrle in naredile zopet red. Sedaj je dolžnost vlade čuvati, da ne nastopi nova nevarnost. Pun-tarje bodo zasledovali in kaznovali, a obenem se bo vlada zavzela

za usodo kmetov. Potem se v oklicu posivajo veleposestniki in na-jemniki, naj se vrnejo ter sklenejo za tekoče leto pogodbe. Za sporasum-ljenje med kmeti in veleposestniki bodo posredovali okrajni predstojniki.

Nemčija in Francija.

Berolin, 9. aprila. Novi fran-coski poslanik v Berlinu, Cambon, je pri svojem nastopu nagovoril ce-sarja sledeče: „Predsednik republike in francoska vlada sta mi poverila prijetno misijo, naj pasno čuvam, da se ohranijo dobre razmere med Fran-cijo in Nemčijo. Da po svojih močeh izpolnujem to važno nalogo, drsnem se zanašati na Vašo dobrohotno pod-poro.“ — Cesar je odgovoril: „Čislam zelo namene gospoda predsednika re-publike in francoske vlade. Vi, go-spod poslanik, smete v vsa-kem oziru računati na mojo in moje vlade podporo, kadar se gre za izpopolnjevanje dobrih odno-sajev med obema vladama v korist civilizacije in napredka.“

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. aprila.

— **Gonja se je začela.** Ni dolgo tega, kar so imeli klerikalci pri D. M. v Polju shod, na katerem je dr. Šusteršič pobožnim podpornikom užitninskega zakupa govoril o — ljubljanski državnozbornski volitvi. S tistim votlim patosom in s tisto dr-varsko srditostjo, ki je karakteristična za dr. Šusteršiča, je mož na tem shodu napadal župana Hribarja in mu napovedal najbrezobzirnejši boj za slučaj, da bi prevzel kandidaturu. Terorizem v svoji najnižkotnejši obliki je od nekdanjega poglavitno sredstvo klerikalcev v vseh političnih bojih. Gonja se je že začela. Ker vedo kle-rikalci, kako veliko zaslonbo ima žu-pan Hribar med ljubljanskimi volilci in kako resnično spoštovanje uživa pri njih, zato napadajo župana Hri-barja, ga obrekujejo in zasramujejo zdaj dan na dan na najpodlejši način. „Slovenec“ se bavi samo še z župa-nom Hribarjem in kmalu ga ne bo na Slovenskem človeka, ki bi imel toliko slabih in zaničljivih lastnosti kakor po „Slovenčevih“ sodbi župan Hribar. Tako nizkoti so ti klerikalci, da kaj takega svet še ni videl. Celu zaslužke očitajo županu, celo to torej, kar si pridobi s svojo marljivostjo in delavnostjo, s svojo podjetnostjo in vztrajnostjo. Ali mar z delom člo-vek ne sme nič več zaslužiti in samo še z lovom na testamente in na hra-nilnične bukvice starih žensk? Toda, kaj bi polemizirali s škofovimi pe-resnimi junaki, katerih poklic je, podlo natolcevanje in zasramovanje. Kdo je župan Hribar, kak mož je, to ve v Ljubljani vsak otrok. Klerikalno blatenje ne more doseči niti njego-vega zaničevanja, tem manj, ker sta mu svoj čas morala celo škof Je-glič in dr. Šusteršič javno iz-reči svoje priznanje na njegovem delu kot župana.

— In če ga ne bo?

— Pride. Če ga ne bo, plačali bodo vsi ujetniki njegovo izdajstvo s smrtjo. To mu povem v naprej.

Med ujetniki je bil prileten mož z ženo in s štirimi otroci. Tega si je izbral Piali-paša, da gre kot vohun v Famagusto. Kajti domneval je, da mož ne bo žene in otrok prepustil gotovi smrti. Zbranim ujetnikom je Piali-paša brez ovinkov povedal, kaj jih čaka, če bi se odplosali pirat ne vrnil o določenem času. Naznanilo turškega admirala je provzročilo med pirati in njih ženskami tolik strah, da so od moža, ki si ga je izbral Piali-paša, zahtevali vse mogoče prisege, da se resnično vrne. In mož je to tudi odkritosrčno obljubil in prisegel, toliko raje, ker mu je Asunta obljubi-la bogato nagrado, če ji prinese zanesljivih poročil.

— Zdaj, vojvodinja, je rekel Piali-paša, ko je kramljuje sedel s prvimi svojimi oficirji in z Asunto pri večerji, zdaj je vse preskrbljeno. Desantnična bitva v dveh dneh tu in v dveh dneh se vrne tudi pirat iz Famaguste. Čez nekaj dni me bodete zapustili in prav bo za vas, ker bli-žajo se hudi dnovi. Zdaj se začno

— „Slovenčeva“ blamaža — izkazana. Dr. Šusteršič je g. Chamu pokvaril veselje ter v znani aferi njegovim sastopnikom s tresočim glasom in bledeči žablji dokazoval, da ni mož, ki bi za svoje besede tudi obetal. On pač žali — potem se pa skrije kakor rezan zajec pod mizo. Pet dni pozneje pa je spustil raz svojo pisalno mizo več sršenov po „Slovenčevih“ predalih v svet. Lampe pa je skušal lomiti Chamovo sabljo. Iskalo pa se je sedaj, da ti sršeni niso imeli žela, Lampe pa ne moči, da bi uresničil v „Slovenču“ zapisane besede. — Ta sablja je zdaj zlomljena! kajti ravno kar so v neki častni zadevi g. Chamu — častniki kot protivastopniki pripoznali g. Chamu brezpo-gojno zmoglost viteškega za-dolženja, potem, ko so se in-formirali glede „Slovenčevih“ trditve v štev. 75. To golo dej-stvo konstatiramo na tem mestu zato, ker je hotel „Slovenec“ javnost glede osebne časti g. Chama mistificirati. Javnost si bo sedaj lahko naredila potrebno sliko o tej zadevi, ki jo smatramo s porazom dr. Šusteršiča končano, ter položeno ad acta.

— **Žaupni shod mariborskih Slovencev.** Mariborski Slovenci so imeli v soboto v „Nar. domu“ žaupni shod, na katerem so se posvetovali o tem, kakšno stališče bi jim kazalo zavzeti napram bodočim državnoborskim vo-litvam v mestu Maribor. Prof. dr. K. Verstovšek se je zavzemal za to, naj postavijo Slovenci v mestu svo-jege samostojnega kandidata, dočim je odvetnik dr. Fr. Rosina pripo-ročal, naj bi Slovenci ne postavljali svojega samostalnega kandidata, mar-več bi naj takoj glasovali za soci-jalno demokratskega kandidata. O teh predlogih se je vnela daljša de-bata in končno se je sprejel z ve-čino glasov dr. Rosinov pred-log. Klerikalci, ki so preje hoteli Slovence pridobiti za to, da bi takoj pri prvotni volitvi glasovali za nem-škega krščansko-socialnega kandi-data, pa niso zadovoljni s tem skle-pom ter bodo v kljub temu postavili v nedeljo dne 14. t. m. na posebno v to sklicanem shodu v mariborskem „Narodnem domu“ samostojnega slo-venkega kandidata.

— **Velik shod priredi „Narodna stranka za Štajersko“** v nedeljo, dne 14. t. m. v „Narodnem domu“ v Celju. Na tem shodu se ima po-staviti slovenski kandidat za mestni volilni okraj celjski. Pristop ima vsak Slovenec in v interesu narodne stvari je želeli, da se tega shoda udeleži čim največje število slovenskih volil-cev. Pomniti je, da se ne bodo razpošiljala osebna vabila, vsak Slo-venec je dobro došel.

— **„Narodna stranka za Šta-jersko“** priredi v nedeljo dva vo-lilna shoda v Gornji savinski dolini, in sicer v Mozirju in pri sv. Fran-čišku pri Ljubnem. Na obeh shodih bosta govorila kandidat „narodne stranke“ g. Vinko Ježovnik iz

Velenja in g. dr. Ljudevit Stiker iz Celja.

— **Klerikalni kandidatje na Štajerskem — nasprotniki raz-poroke.** Na Štajerskem prireja dr. Koroščeva klerikalna stranka volilne shode, na katerih njeni kandidatje grme proti takozvani razporoki in proglašajo za brezverce tiste, ki se zavzemajo za to, naj se katoliškim zakoncem v gotovih nujnih slučajih dovoli ločitev zakona in eventualna zopetna poroka. Tako delajo kleri-kalci v teoriji, če je treba kmetom nametati peska v oči. V praksi so pa marsikateri klerikalci goreči pristaši razporoke. Navajamo tu kot zgled samo dva štajerska klerikalna kandi-data. Obče znano je naprimer, da je Koroščev kandidat dr. Ploj sodnji-sko ločen od svoje žene. Manj znano pa bo, da je bil Koroščev kandidat v mariborskem okraju Pi-šek takisto sodnijsko ločen od svoje žene in živel z njo v takem sovraštvu, da je celo na smrtni po-stelji prepovedala, da bi se na njen nagrobni kamen napisalo ime Pišek, in odredila, da naj njen nagrobni spomenik nosi samo njeno deklisko ime. Takšni sovražniki razporoke so klerikalci v teoriji in v praksi. Da, da, gospodine Korošec: „Gau ist alle Theorie und grün des Lebens goldner Baum!“

— **Slovenski kandidat v ziljski in kanalski dolini.** V ponedeljek smo zabeležili vest, da kandiduje v ziljski in kanalski dolini na Koroškem urednik celovškega „Mira“ g. Anton Ekar. To vest smo posneli po nemških listih. Kakor pa nam danes piše g. Ekar, je ta vest docela neresnična, kar resnici na ljubo konstatujemo.

— **Klerikalni kandidat, ki je moral bežati.** V celjskem okraju kandidira na klerikalnem programu finančni komisar iz Maribora dr. Jo-sip Povalej. Preteklo nedeljo je hotel prirediti shod v Galiciji pri Celju. Na shod je prišla velika mno-žica neodvisnih kmetov. Ko je hotel Povalej govoriti, so mu kmetje to zabranili, češ, da je preje treba vo-liti predsedstvo shoda, kar bi on kot jurist in finančar moral pač bolje ve-deti, kakor preprosti, neuki kmetje. Ker se Povalej ne ni hotel vdati in si je s silo hotel izvojevati besedo ter je vrhutega še žalil navzoče kmete, je množica navalila nanj, mu sle-kla, kakor se nam poroča iz zanes-ljivega vira, suknjo, mu izrgala neke papirje, ki jih je vtaknil v žep ter ga pognala v beg. Mož se je mor-al, tako se nam poroča, skriti, da se mu ni zgodilo kaj hujšega. Da nam dr. Povalej ne bo mogel očitati, da poročamo neresnico o njegovem shodu, ponatiskujemo tu notico v današnjem „Slov. Gospodarju“, ki jo je o svojem shodu napisal dr. Povalej sam. Notica se glasi: „Kandidat Kmetške zveze dr. Josip Povalej je priredil na belo nedeljo volilni shod tudi pri nas v Galiciji, kateri je bil od nas domačinov prav

Slavnoznano Bragadinovo kulo užgem jaz sam. Deset mesecev se že zaman trudim, da bi premagal Bragadina. To moram vendar poplačati.

Plaho je zrla Asunta na pašo. Poznala ga je samo kot dobrega člo-veka, zdaj je videla, da je v svojem srcu ravno tako divji in fanatičen, kakor vsi drugi Turki. Obšel jo je strah pred tem možem in srčno je želela, da bi že vedela, kaj je s Krža-nom in da bi že prišel zvesti De-santič.

Mučno je bilo Asunti prebivanje na turški ladji. Mudila se je kolikor je bilo le mogoče v svoji kajuti, vendar je nehote zapazila, da se de-lajo posebne priprave. Na ladjo se je pripeljal Mustafa-paša in imel s Piali-pašem dolga posvetovanja. Asunta je imela kmalu priliko slišati, da se Benečanom v Famagusti slabo godi, ker nimajo več ne živih, ne smodnika. Spomnila se je, kako dolgo časa je Kržan preskrbljeval mestu živih, ljudi in smodnika.

— Če so Benečani res kaj sto-rili Kržanu, je to le zaslužena kazen za njihovo početje, si je mislila Asunta, dasi je sicer sočustvovala z obleganci. (Daje prih)

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.
(Daje.)

Piali-paša je od ujetih begunov in begunk izvedel samo to, da pri-pravljajo piratje velikanski napad na turško armado s kopnega in z morja v namen, da osvobodijo Famagusto. Ženske, ki so bile gostobesednejše od moških, so izdale vse, kar so vedele o pripravah kralja Gjačiča za ta na-pad. Mnogo sicer ni bilo, toda dovolj, da se je mogel Piali-paša orijentirati. Spoznal je, da preti največja nevar-nost njegovemu brodogstvu, kajti, da Gjačič na otoku samem ne bo mogel dobiti posebno mnogo ljudi, to je bilo po izpovedbi ujetnikov brez dvoma, a z nekaj tisoč možmi bi proti velikanski turški armadi ne opravił dosti.

Napada piratov se Piali-paša ni kdo ve kako bal. Toda prejel je bil poročila vohunov iz samih Benetk, ki so ga prav v onih dneh močno vsne-mirjala. Vojni minister Zeno je bil s svojo spretnostjo in energijo dosegel v kratkem času velik uspeh. Ustvaril je bil številno in močno novo bro-

dovje, s katerim je hotel iti Fama-gusti na pomoč in sklenil je bil z različnimi državami zveze ter si za-gotovil njihovo pomoč. Piali-paša je sodil po dobljenih poročilih, da utegne priti to mogočno brodogstvo že v krat-kega časa v grško morje, a če se združi s pirati, potem je vedel, da tej velikanski sili ne bo mogel klju-bovati.

— Famagusta mora pasti, predno pride beneško brodogstvo, to je bilo zdaj, ko je bil zadosti obveščen o Gjačičevih namenih, njegovo prepri-čanje in tudi njegov trdni sklep in tega istega prepričanja je bil tudi Mustafa-paša.

Še tisti dan se je Piali-paša vrnil s svojimi ladjami pred Famagusto, kjer je bilo zbrano turško brodogstvo. Peljal je seboj vse ujetnike in tudi vojvodinjo Asunto, kateri je obljubil, da gotovo izve, kaj je s Kržanom.

— Enega teh piratov pošljem v Famagusto, je rekel Piali-paša. Po-noči ga popelje čoln v pristan. Tam bo skočil v morje in splaval na obrežje. Rekel bo, da je utekel s moje ladje. Čez dva dni mora pri-plavati nazaj in povedati kaj je s Kržanom.

FRANC JOZEFOVA
grenka voda.
Izvrstno odvajalno sredstvo.

Pozor! Le „Tempel-vrelec“ in „Styria-vrelec“ sta kot rogaški slati postavljena varovana. Vsi drugi izdelki, ki nimajo oznake „Tempel-vrelec“ ali „Styria-vrelec“ temveč se spravljajo golufivo pod imenom „Rogaška slatina“ v promet, naj se zavrnejo. — Oskrboništvo dežel-nih vrelov Rogatec-Slatina
Dobiva se pri firmah **M. Kastner** in **Peter Lassnik** v Ljubljani.

Se dobi povsod!
Kalodont
neobhodno potrebno zobna Crema
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Darila.
Upravištvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda:
Gg. Gvido Mihelič, c. kr. sod. pristav K 2 —; Franjo Arh, davčni kontrolor K 1 —; Ivan Brobnik, davčni pristav K 1 —, vsi v Litiji, posodom povišanja plače Skupaj 4 K. Hvala!

Meteorološko poročilo.
Izina nad morjem 662 Srednji srčni tlak 758-0 mm

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C°	Vetrovi	Nebo
9. z. v.	732.5	6.2	sl. svzhod	oblačno
10. z. v.	730.8	4.2	sl. svzh.	oblačno
2. pop.	728.7	7.9	sl. jvzh.	oblačno

Srednja večerajša temperatura: 4.8° normale: 8.6°. — Padavina v mm 8.7.

+
Potrtim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš iskreno ljubljeni nečak, oziroma brat, vsi v Litiji, stric, gospod

Josip Povše
včeraj, dne 9. t. m., ob 8 uri zvečer po dolgotrajni mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umiranje, v 36. letu starosti mirno v Gospodu zaspal.
Zemski ostanki predragega pokojnika se bodo prepeljali v četrtek, dne 11. t. m., ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Vedničkova cesta št. 9, na pokopališče v Stefanovo vas.
Sv. maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi oo. franciskanov. Nepozabljeni pokojnik bodi priporočen v spomin in iskreno molitev.
Stefanova vas pri Ljubljani, dne 10. aprila 1907.

Trgovski pomočnik
mešane stroke, 20 let star, želi takoj vstopiti v službo. 1200
Naslov: **J. W. Mekronog.**

Cevljarskega pomočnika
za dobro delo in 1201—1
vajenka za čevljarsko trgovino
sprejme takoj
MATEJ OBLAK
Ljubljana, Kongresni trg 6.

Energičen 1203
SIRAR
zmožen obeh dež. jezikov, vaje izdelovanja mehkega in trdega sira, tudi Emmentalca in presnega masla na roke ali na stroj, ki lahko položi kavcijo, bi rad s 1. majem **dobrega stalnega mesta**. — Ponudbe z navedbo plače upravn. „Slov. Naroda“ pod „sirar“.
Na Starem trgu št. 13 v Ljubljani se da v najem za avgust lopo

stanovanje
s 5 sobami s pritliklinami. Ravnotam se tudi za avgust daje v najem
soba
kabinot in kuhinja in pa
podstrešno stanovanje
z 2 sobami in kuhinjo. 1199
Vpraša se na Starem trgu št. 13, II. nadstropje.

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Rasto Pustoslavšek.**

Dva gospoda
se sprejmeta na stanovanje in hrano.
Marija Terenzija cesta št. 1, III. nadstropje. 1195—2

Pozor! Trgovci! Novost!
75 kosov samih novosti fin peciva po 2 vin. za prodajanje za 1 K 10 vin.
38 kosov pripravnih za kavarne in gostilne po 4 vin. za prodajanje za 1 K 10 vin.
razpošilja vse v lepih kartonih po povzetju; ako se za 6 kron naenkrat naroči tudi poštnine prosto: **E. Brandt, tovarna črna peciva v Kranju.** 966—7

Zidarski polir
dobro izurjen, **186 službe** v mestu ali na deželi. Vstopi lahko takoj.
Naslov pove upravištvu „Slov. Naroda“. 1206—1

2 lovska psa
prepeličarja, v staresti 2 in pol in 1 leta, se pešni prodasta. 1122—3
Pojasnila daje upravištvu „Slov. Naroda“.

Lepo stanovanje
popolnoma separirano, v I. nadstropju, z električno razsvetljavo, obstoječe iz 2 velikih sob s predsobo (ali kuhinjo) se takoj odda. 1198—1
Vpraša naj se **Prod. škofije 3 I.**, dop. ob 11., pop. od 2. do 3.

Štiri službe
potovalnih uradnikov
proti stalni plači in proviziji razpisuje
generalni zastop
banke „Slavija“ v Ljubljani.
Nastop takoj. 1189—1

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. žel.:
7:10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inmost, Linc, Budejovice, Praga.
7:17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Topllice, Kočevje.
11:30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inmost, Bregence.
1:05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Topllice, Kočevje.
4:00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
7:08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.
7:35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
10:23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inmost, Monakovo.
Dohod v Ljubljano juž. žel.:
7:09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8:44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.
C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Proda se posestvo
radi bolezni pod jako ugodnimi pogoji, tik tržaške državne ceste, 10 minut od Ljubljane oddaljeno, kjer je že nad 50 let obstoječa
gostilna z velikim senčnatim vrtom
in vrtom za sočivje. Zraven je velika vinska klet, pripravna za vsako kupčijo, posebno pa za vinskega trgovca. 1069—9
Naslov pove upravištvu „Slov. Naroda“.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 34,788.937.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseslovesno narodno upravo.
Vse pojavnosti daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastne bančnej hiši
v Gosposkih ulicah št. 12.

Lepo posestvo!
s prilično, prostorno sezidano, z opeko krito hišo, lepim prostornim hlevom, v bližini kežele, s 15 orali (lepo krošeno) njiv, travnikov in gozdov, v najlepši legi in bližini župne cerkve v Zagorju ob Savi, se zaradi rodbinskih razmer pod ugodnimi pogoji po nizki ceni prodaja.
Ogled posestva, pogoji prodaje in drugo se iz prijaznosti izve v trgovini **Ivan Müller st., v Zagorju ob Savi.** 1265—1

Stara dobro upeljana trgovina
z mešanim blagom v Kranju
nasproti stolne cerkve se pod ugodnimi pogoji s 1. majem ozir. s 1. avgustom odda. Prostorna prodajalnica, pripravno skladišče itd. Ravnotam je v I. nadstr. tudi lepo stanovanje. 1166—2
Ponudbe na gospo: **Irma Lang v Ljubljani, Stari trg št. 30.**

Najvišja odlika na mednarodni razstavi v Milanu 1906 (avstr. juror.)

Dr. Hugon vit. Porenta
primarij dobrotelnega zavoda v Trstu, izjavlja, da je spoznal, da ob bolelosti želodca in črevesja točno in hitro deluje
želodčna tinktura
(tudi odvajalna):
lekarnarja Piccolija v Ljubljani
na Dunajski cesti.
Stekleničica 20 vinarjev.
12 stekleničic z zavojem vred 2 70 K
24 „ „ „ 5 12 „
70 „ „ „ 14 „ „
poštini zavitek. III 4364—5

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:
11:35 popoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Linca, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
12:32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Topllice, Novega mesta, Kočevja.
4:30 popoldne. Osebn. vlak iz Selctala, Celovca, Inmosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.
8:35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Topllice, Novega mesta, Kočevja.
8:45 zvečer. Osebn. vlak iz Praga, Linca, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.
11:34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontabla, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.
Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:
2:28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.
2:05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.
7:10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:
6:49 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
10:59 popoldne. Mešani vlak iz Kamnika.
6:10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
9:55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.) (Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje-evropskem času.)

Proda se posestvo
radi bolezni pod jako ugodnimi pogoji, tik tržaške državne ceste, 10 minut od Ljubljane oddaljeno, kjer je že nad 50 let obstoječa
gostilna z velikim senčnatim vrtom
in vrtom za sočivje. Zraven je velika vinska klet, pripravna za vsako kupčijo, posebno pa za vinskega trgovca. 1069—9
Naslov pove upravištvu „Slov. Naroda“.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 34,788.937.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseslovesno narodno upravo.
Vse pojavnosti daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastne bančnej hiši
v Gosposkih ulicah št. 12.

Literarna redkost!
O. Stan. Škrabec „Pisatelj“ „Cvetja z vrhov sv. Frančiška“, popolno (t. j. od leta 1890 do konca 1. 1906), sol dno in elegantno vezano v dveh zvezkih, so za le 40 K na prodaj. (Za leta 1894 je pisal „Ljublj. Zvon“ na str. 49: Koliko jih je spoznalo ceno teh „Pisatelj“ o pravem času? Koliko jih je, ki so jih shranili?)
Naslov pove upravištvu „Slov. Naroda“. 1194—2

Trg. pomočnik
vešč slovenskega in nemškega jezika, izučen v mešavi trg-vini, želi službo premeniti, eventualno lahko nastopi takoj.
Naslov: „J. K. št. 350“, pošta Hrašnik. 1102—1

Kleparskega pomočnika
sprejme takoj v trajno delo **Franc Žužek**, klepar na Bledu. Ravnotam se sprejmeta 1181—2
dva učenca za kleparsko ob t.

Naznanilo.
Podpisani naznanjam tem potom svojim cenovnim odjemalcem kakor n. t. obhodu sploh, da g. sp. **Rajko Sušnik**, steklar v Spodnji Šiški, ni več v moji službi in da njegova prodajalna v Spodnji Šiški ni moja filijalka, zatoj tudi nima pravice, sprejemati na moje ime naročbe ali celo steklarika dela.
V Ljubljani, 3. aprila 1907.
Stavbno in umetno steklarstvo AVG. AGNOLA
zaloga stekla in porcelana
v Ljubljani na Dunajski cesti št. 13. 1189—2

Les! kupuje po najugodnejših cenah proti gotovini. franko Ljubljana, državni kolodvor Šiška postavljen
Parožaga Deghenghi v Ljubljani
in sicer! 1188—1

Vrsta	Debelost v cm	cena za kub. mtr.	Debelost v cm	cena za kub. mtr.	Debelost v cm	cena za kub. mtr.	Dolgost v metrih
hrastov les	od 30—60	K 38—	od 26—29	K 30—	od 19—25	K 26—	od 3—4 metre
smrekov les	od 30—60	K 20—	od 26—29	K 18—	od 19—25	K 16—	4 metre
mecesnov les	od 30—60	K 24—	od 26—29	K 20—	od 19—25	K 18—	4 metre
borov les	od 30—60	K 19—	od 26—29	K 17—	od 19—25	K 15—	4 metre
jelkov les	od 30—60	K 18—	od 26—29	K 16—	od 19—25	K 14—	4 metre
bukov les	od 30—60	K 17—	od 26—29	K 16—	od 19—25	K 14—	2:25 in 4:50 m
hrastove deske	28 mm debele, 2 do 4 metre dolge	la K 55—, ila K 45—, ila K 35—	28 mm „ 2 „ 4 „	la K 35—, ila K 30—, ila K 20—	28 mm „ 2 „ 4 „	la K 35—, ila K 30—, ila K 20—	m ²
bukove	28 mm „ 2 „ 4 „	la K 35—, ila K 30—, ila K 20—	28 mm „ 2 „ 4 „	la K 35—, ila K 30—, ila K 20—	28 mm „ 2 „ 4 „	la K 35—, ila K 30—, ila K 20—	m ²
hrastove frize	28 mm debele, 25 do 50 cm dolge	la K 250, ila K 2—, ila K 180	28 mm „ 25 „ 50 cm „	la K 140, ila K 110, ila K 1—	28 mm „ 25 „ 50 cm „	la K 140, ila K 110, ila K 1—	m ²
bukove	28 mm „ 25 „ 50 cm „	la K 140, ila K 110, ila K 1—	28 mm „ 25 „ 50 cm „	la K 140, ila K 110, ila K 1—	28 mm „ 25 „ 50 cm „	la K 140, ila K 110, ila K 1—	m ²

Prostovoljna prodaja.
V konkurno maso **Josipa Morauca**, trgovca v Novem mestu glasom inventarnega zapisnika c. kr. okrožnega sodišča z dne 31. januarja 1907 S 1/7 inventirano in sodno na 12447 K 16 vin. cenjeno razno trgovsko manufakturno blago, sejnarski voz, dve veliki šipi, nekaj stelaž, pudelj, nekaj pohištva in še ne izterjane terjatve v znesku okoli 2300 K se prodaja v skladu s sklepom upniškemu odboru onemu, ki največ ponudi pod sledečimi pogoji:
1) Konkurno masa ne prevzame jamstva za natančnost mer blaga in ne za resničnost, izterljivost terjatev.
2) Vsak ponudnik je takoj vezan na svojo ponudbo in mora ostati v besedi do 10. maja t. l.; čez 8 dni po dobljenem obvestilu o sprejeti ponudbi pa plačati v roke podpisane upravnika vso ponudbeno ceno.
3) Upniški odbor si pridržuje pravico, da presodi ponudbe, jih sprejme ali odkloni. Odbor je tudi opravičen, ako ne dobi zadostne ponudbe, prodajo vkup opustiti in sam na drobno razprodati.
Ponudbe naj se pošljejo podpisano upravniku konkurzne mase, ki tudi daje natančnejša pojasnila.
V Novem mestu, 3. aprila 1907. 1169—2
Dr. Slanc
advokat v Novem mestu, upravnik konkurzne mase Jos. Morauca.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 34,788.937.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseslovesno narodno upravo.
Vse pojavnosti daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastne bančnej hiši
v Gosposkih ulicah št. 12.

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Rasto Pustoslavšek.**

Dva klaparska pomočnika
sprejme takoj 1187—2
Ivan Rojina, Sp. Šiška.
Lepo meblirana mesečna soba
s posebnim vhodom, se takoj odda.
Kje, — pove upravištvu „Slov. Naroda“. 1182—3

Najme se več drvarjev
proti dobri plači za vse leto. 1130—4
Naslov: **oskrboništvo graščine Boštanj, pošta Radna, Kranjsko.**

Umetni mlin
z manjšim posestvom na Koroškem, na prav primernem kraju tik železniške postaje, se iz proste roke takoj prodaja.
Naslov pove upravištvu „Slov. Naroda“. 1193—8

Stara, izvrstno upeljana trgovina s čevlji
na najboljšem prostoru v Ljubljani se radi bolezni takoj prodaja.
Glavnice je treba 3000 gld.
Samo pisemne ponudbe pod „redka priložnost“ na upravištvu „Slov. Naroda“. 1196—2

V novi vili v Zgornji Šiški se odda takoj lepo, moderno stanovanje
s tremi velikimi sobami, kopalno sobo in drugimi pritliklinami (v vili je na peljan vodovod, zraven se nabaja tudi lep vrt). 881—9
Več se poizve pri lastniku v Zg. Šiški št. 100 ali pa pri g. Ivanu Zakotniku v Ljubljani, Dunajska cesta št. 40.

Les! kupuje po najugodnejših cenah proti gotovini. franko Ljubljana, državni kolodvor Šiška postavljen
Parožaga Deghenghi v Ljubljani
in sicer! 1188—1

Prostovoljna prodaja.
V konkurno maso **Josipa Morauca**, trgovca v Novem mestu glasom inventarnega zapisnika c. kr. okrožnega sodišča z dne 31. januarja 1907 S 1/7 inventirano in sodno na 12447 K 16 vin. cenjeno razno trgovsko manufakturno blago, sejnarski voz, dve veliki šipi, nekaj stelaž, pudelj, nekaj pohištva in še ne izterjane terjatve v znesku okoli 2300 K se prodaja v skladu s sklepom upniškemu odboru onemu, ki največ ponudi pod sledečimi pogoji:
1) Konkurno masa ne prevzame jamstva za natančnost mer blaga in ne za resničnost, izterljivost terjatev.
2) Vsak ponudnik je takoj vezan na svojo ponudbo in mora ostati v besedi do 10. maja t. l.; čez 8 dni po dobljenem obvestilu o sprejeti ponudbi pa plačati v roke podpisane upravnika vso ponudbeno ceno.
3) Upniški odbor si pridržuje pravico, da presodi ponudbe, jih sprejme ali odkloni. Odbor je tudi opravičen, ako ne dobi zadostne ponudbe, prodajo vkup opustiti in sam na drobno razprodati.
Ponudbe naj se pošljejo podpisano upravniku konkurzne mase, ki tudi daje natančnejša pojasnila.
V Novem mestu, 3. aprila 1907. 1169—2
Dr. Slanc
advokat v Novem mestu, upravnik konkurzne mase Jos. Morauca.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 34,788.937.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseslovesno narodno upravo.
Vse pojavnosti daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastne bančnej hiši
v Gosposkih ulicah št. 12.

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Rasto Pustoslavšek.**

Lastnina in izk. „Narodne tiskarne“.